

Szerkesztőségi iroda:

Nagybcskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybcskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — 24 kor.
Félévre — — — — 12 .
Negyedévre — — — — 6 .
Egy óra — — — — 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybcskerek, 1903.

XXXII. évfolyam. 47. szám.

Péntek, február 27.

A gabonavám emelése.

Nagybcskerek, február 27.

Az új autonóm vámtarifának egyik legjellegzetesebb vonása a gabonavámok emelése. Az a kérdés, hogy a védvámok a mezőgazdasági termékeket illetően birtok-e áremelő hatással, nagyon sokféle és sokfelé elágazó vitára adott alkalmat. Mi a teoretikus vitát e kérdés fölött, különösen ez idő szerint, meddőnek tartjuk. Gyakorlatilag vizsgálva a kérdést, konstatálnunk kell a tényt; ez pedig az, hogy a gazdák jelenleg mindenütt a vámvédelem fokozásától várják sorsuk javulását. Ami specialiter a magyarországi viszonyokat illeti, két szempontból kell a gabonavámok kérdését elbírálnunk. Az egyik az export szempontja, a másik a termelési költség és gabonaár viszonya.

Az autonóm vámtarifa-javaslatához csatolt beható indokolás mindkét szempontra nézve részletes adatokat foglal magában. Ez adatokból kitűnik, hogy az osztrák-magyar vámterület — az árpát kivéve megszünt gabonakiviteli terület lenni.

A gabonaárakra vonatkozólag az összehasonlítás tanulságosan csak oly piacokkal lehetséges, amelyeken a gabona vámmentes lévén, a világparitás árai érvényesülnek. Ilyenek az angol és részben a svájci piacok. Az autonóm vámtarifa-javaslat indokolása összehasonlítja a buzaárakat a budapesti, londoni és berni piacokon 1891-től 1901-ig, még pedig három különböző évszakban: áprilisban, augusztusban és decemberben.

És ez összehasonlításból a következő eredményekre jut:

A világparitás árai legjellegzetesebben a londoni árjegyzésekben jutnak tulajdonképpen kifejezésre. A budapesti árjegyzéseket a londoniakkal szembeállítva, kitűnik hogy áraink a világparitás áraival körülbelül egy magaslapon vannak, sőt sok esetben azok fölé emelkednek, ennél fogva a kivitel lehetősége részünkről egészen ki van zárva az oly helyekre, ahol a világparitás árai teljes mértékben érvényesülnek.

Egészen más képet nyújtanak a svájci árjegyzések, amelyek a londoni árjegyzésekkel szemben a tetemesen több szállítási költség folytán magasabbak. Ezek 4—5 koronával a legtöbb esetben a budapesti jegyzések felett állanak; miután a svájci búzavám 0.30 frank = 0.28 korona, a kivitel lehetősége Svájcba meg volna, feltéve, hogy kiviteli feleslegünk van és hogy a szállítási költségek s a 28 filléres vám együttvéve nem nagyobbak, mint a budapesti s berni árak közötti különbözet. Mivel azonban Svájcba irányuló buza-kivitelünk alig lesz évenként néhány ezer métermázsát (1901-ben 43.000 mm.-t), ez a tény arra vall, hogy kivitelképességünk még kedvező árkonjunkturák esetén sem számottevő.

Az előadottakból megállapítható tehát, hogy tulajdonképpen gabona-kivívő terület máris megszűntünk lenni s csak az árpa tekintetében áll még fenn csorbitatlanul kiviteli képességünk. Az a körülmény, hogy évenként nagyobb mennyiségű lisztet viszünk ki, nem változtat ezen a tényen, miután egyfelől ez a kivitel részleges fedezetet talál a buzabehozatali többletben, másfelől pedig, mert ez a kivitel csaknem kizárólag a legfinomabb s legdrágább árura szorítkozik, amely áru a vámbelföldön drágaságánál fogva alig lenne értékesíthető.

Ily körülmények között tehát létkérdés a magyar mezőgazdaságra, hogy az olcsóbban termelő államok gabonájának beözönlése megakadályoztassék, illetve megfelelő védvámok által a gabonaárak lehetőleg oly színvonalon tartassanak, hogy a termelési költségekkel helyes arányban álljanak.

A fokozottabb vámvédelem szükséges már csak azon okból is, mivel Magyarországon a termelési költségek az utolsó évtizedekben aránylag nagy mértékben emelkedtek s még most is emelkednek, ugye, hogy a mai gabonaárak mellett, amelyekre a behozott gabona kétségtelenül nyomást

gyakorol, a gabonatermelés a gazdának gazdasági tőkéje kamatain felül üzleti nyereséget már alig szolgáltat. E tekintetben figyelmen kívül nem hagyható körülmény az, hogy a keleti s tengerentúli államok, az Egyesült-Államok és Argentína, az alacsony földárak és az extenzív gazdálkodási viszonyok mellett sokkal olcsóbban termelnek, mint a magyar mezőgazdaság.

Ha ezeknek az államoknak jó termésük lesz, alacsony vámok mellett esetleg az amerikai gabona is megjelenhetnék határainkon s az olcsó külföldi gabonának oly mérvű beözönlése következhetnék be, amely a mi gabonánk árát leszorítaná a termelési költség alá.

Szükség van tehát a gabonavámok emelésére. Közélelmezés szempontjából sem aggályos ez a vámemelés, egyrészt mivel a lakosság tulajdoni része mezőgazdasággal foglalkozik, a mezőgazdaság jövedelmi fokozása pedig emeli a munkabéreket és a munkakeresletet. Másrészt a mezőgazda vásárlóképeségének emelése feltétlen hatással van az ipar és kereskedelem fellendülésére is.

Az általános gazdasági és méltányossági szempontok mellett, kereskedelem-politikai tekintetek is szólnak a gabonavámok emelése mellett.

Autonóm vámjaink általában alacsonyabbak, mint a szerződéses német vámok; autonóm búzavámuk felét teszi a francia és olasz búzavámoknak, többi autonóm gabonavámjaink is sokkal alacsonyabbak, mint a német, olasz és francia vámok s csak autonóm rozsvámunk magasabb, mint a francia rozsvám.

Magyarország érdekében feltétlenül szükséges tehát a mezőgazdasági vámok emelése a jelenlegi viszonyok közt, midőn a vámterület mezőgazdasági termékelői fogyasztása már azon fokra emelkedett, hogy rendszerint a főbb cikkek közül alig fog maradni nagyobb kiviteli feleslegünk. Ily viszonyok közt Magyarországnak legaktuálisabb érdeke, hogy mezőgazdasági

A „TORONTÁL” tárcája.

Az ezredes leánya.

Ha mosolyogva, virágzóan, fehér, meztelen válláival a nagy szalonba belépett, a bámulat moraja suhant át a tiszték között, akik az ezredes estélyére összejöttek. Mögötte büszkén ment az anyja, mintha mondaná: „Lássátok, az én leányom!” aztán az apa jött nyugodtan és szerényen, a 123-ik ezred parancsnoka.

Alig ült le a leány, a versaillesi ezred legelőkelőbb tisztjei megkezdték az udvarlást körülötte. A csillárak aranyos fénye mellett, a hizelgő zene hangjainál könnyen lebbent tova a fiatal urak karjaim. Ezeknek az ő óhajta parancs, szeszélye törvény volt. Az ezredes leánya! Milyen súlyosat nyomott a mérlegen előléptetés idejekor a leány dicsérete: „Ah ez a hadnagy, milyen kedves tiszt és milyen jól táncol!” Mennyire befolyásolta az ilyen dicséret az egész karrieret. Ugy is bánt velünk, bizonyos kokkett parancsoló hangon, mintha manőveren masiroztatná őket.

Igy lön huszonkét éves. Vidáman élte a napjait és némi nomádszerűséggel utazta be egész Franciaországot lobogó zászlók és haragú trombiták között, a különböző helyőrségek miatt. Anyja türelmetlenülkedett, mert férjné akarta látni. Hanem a leány és udvarlói között félelmetes akadály volt — a hozomány hiánya. A tiszték körülöpködtek, de a házasságra mintha nem is gondoltának.

Igen, az ezredes leányának udvarolni, hogy

jó kvalifikációt kapjanak, az egészen más! De nőül venni, brrr! Senki sem akart beleharapni, senki azok közül, akik jó jelenségnek vették, hogy pár hónap óta egy félelmetes imádót tart maga közelében, akin sokat nevet.

Egy magas növésű, piros szakállu és kék szemű ifju volt, lotharingiai születésű és a saint-maixenti iskolából való. Tizennyolc éves korában önkéntes lett, a clamiersi csatánál sebet kapott és hadi érmet viselt. Parasztfiu volt, erős növésű. Dacára nagy műveltségének, keveset beszélt. Kedélyes volt a gyakorlati téren, szótalan a szalonban. Alig tudott táncolni és csak amiatt való félelmében, hogy udvariatiannak fogják tartani, vett magának bátorságot, hogy a leányt egyetlen táncra kérje. Minthogy azonban a tánc nagyon nehezére esett, elhatározta, hogy inkább meghódít egy ellenséges úteget, semhogy még egyszer táncoljon. Órák hosszat nézte egy ablakfülkéből a leányt, akit imádott. Követte őt fénylő tekintetével a táncolók tömegében és émseregett meztelen vállai fölött. Néha odamerészkedett az anyjához és udvarolni kezdett.

Irigységgel látta, hogy társai mennyire körülrajongják a leányt és szomoruan gondolta: Egy napon majd megtudom, hogy az urak közül valamelyik jegybe lépett s azután mindennek vége. Ennél a gondolatnál néha a kétségbeesés szállotta meg, majd ismét a keserű közöny. Nem eszelős-e, hogy erre az elkényeztetett drága leányra gondol. Egy napon bizonyosan nevévé lesz valami gazdag embernek s nem egy szegény tiszté.

De akarata ellenére is a gondolatai egyre visszazállottak hozzá. Látta álmaiban, hogy moso-

lyogva keringőzik s úgy tetszett, mintha integetne feléje és aztán azt gondolta: „Ki tudja? Hátba elfogad?” És a szíve dobogott s majdnem megfulladt.

Egy reggelen azt gondolta, hogy már tovább nem bírja el, elment az őrnagyhoz és megkérte, hogy kérdezze meg az ezredest, hogy elfogadná-e őt leánya férjének.

Egész napon át a kert tavának a halait nézte és készülgetett a szomorú válaszra, amit kapni fog.

Este elment a kaszárnya udvarára, az őrnagy félrevonta és azt mondta:

— Beszéltem az ezredessel . . . nagyon szeretetreméltó volt. Így válaszolt: Az ön védenecének nincs egy krajcárja sem, az én leányomnak nincs hozománya s így annyi volna az egész, mint az éhséget a szomjúsággal összehasonítani. Igazsága van. Ne gondoljon többet a kisasszonyra. S ha ez önnek fáj, keressen vigasztalást a könyvekben.

A tiszt megköszönte, de nem keresett vigasztalódást, hanem jelentkezett Tonkingba és a legközelebbi napokban elhajózott.

Mig ő nehéz szívvél a magas tengerhullámok fölött haladt tova, a leány vidáman keringőzött a fényesre világított szalonban.

Eltelt két év. A helyőrség ezredese még mindig ad estélyeket, de a bájos leány, aki annyi sok tisztnek elcsavarta a fejét, hiányzik. Az ő atyja, a mostani ezredesnek az elődje egy napon hirtelen meghalt.

A fényes, boldog napokat most szomorú napok követték. A sok tiszt, aki a leányt körül-

termelése számára az osztrák fogyasztó-piac a jelenleginél hatékonyabb módon és nagyobb terjedelemben biztosították. A hatékonyabb vámvédelmet feltétlenül szükségessé teszik azok az erős agrártendenciák is, melyek a külföldi államok vámpolitikai felfogásában újabban megnyilvánulnak és Németország új vámtarifájában már is konkrét alakot öltöttek.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 10 óráig kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/46-tól 1/28-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délből gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **Gyászmise Csávósyt Nizzában.** Nizzából jelentik lapunknak: A napokban elhunyt torontáli nagybirtokos, bobdai és csávosi Csávós Ignác lelki üdvéért e hó 23-án Nizzában, a Szent Pál-templomban gyászmisét tartottak, melyen a meghaldogult családtagjai, Daniél János földbirtokos és neje szül. Csávós Irmán kívül megjelentek az összes a Rivierán tartózkodó torontáliak, köztük dr. Demkó Endre, dr. Mangold Samu és neje, dr. Brájjer Lajos lapszerkesztő és többen.

— **Harangszentelés.** Németh József főlsz. püspök tegnapelőtt a temesvári püspöki rezidencia udvarában 4 új harangot szentelt be. A harangok közül 2 Ivánda és 2 Hontvarsány községek részére készültek.

— **Urbán Gyula halála.** Említettük, hogy monyori Urbán Gyula, Urbán Iván aradmegyei főispán édesatyja, Brassóban kilencven éves korában elhunyt. Halálának híre az egész délvideken mély részvétet keltett, különösen azonban a törökbecseiék fájlatják az öreg ur elhunytát, aki Törökbecse községének oly hosszú időn keresztül szeretett földesura volt. Az elhunyt lelki üdvéért a gyászisteniszteletet is Törökbecsén tartják hétfőn reggel 9 órakor az ottani kegyuri templomban.

— **Pályázat ipari jutalomdíjra.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara pályázatot hirdet a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ő nagyméltósága által a kamara kerülete részére létesített 7, egyenként 100 koronát kitevő jutalomdíjra. A jutalomban részesülhetnek az oly ipari, illetve gyári üzemből iparszerű munkában alkalmazottak, akik a következő minősítéssel bírnak: 1. Magyar állampolgárság. 2. Tényleges ipari munkában való állandó alkalmaztatás. 3. Legalább 15 évi megszakítás nélküli működés ugyanazon iparvállalatnál (tanoncévek beszámíthatók), évadhoz kötött ipari munkában közműves stb. alkalmazottaknál a teljesen betöltött évadok teljes évekként egyenértékűeknek tekintetnek. 4. A rendes munkabér vagy munkakereset évi összege a bejelentés évé-

ben 2000 koronát meg nem haladhat. Mindazon feltételek teljesítése hiteles okiratokkal esetleg a munkakönyvvel vagy annak hiteles másolatával bizonyítandók. A kerületbeli iparosok (gyárosok és kézműiparosok) ennél fogva felkéretnek, hogy legkésőbb ez év június végéig azon munkásaikról, akik a fentiek szerint a szóban forgó jutalom odaítélésére ajánlatok, az említett bizonyítékok bemutatása mellett tegyenek jelentést a kereskedelmi és iparkamarához. Tájékoztásul megjegyeztetik, hogy a jutalom s az erről szóló elismerő okmány karácsony táján fog az illető munkásnak ünnepélyes módon átadatni.

— **Mulatság.** Tiszahegyesről írják lapunknak: Kitünően sikerült táncmulatságot rendezett mult vasárnap a tiszahegyesi intelligencia. A táncot hangverseny előzte meg, melyet Kinderman N. prologusa nyitott meg. Utána Klobucsárics és Schwalb urhölgyek énekeltek, majd Szentesy N. hegedűn játszott. Végül előadták a „Virág-fakadást”, melyben Schwalb, Grezló Ilonka, Stuhl és Adányi kisasszonyok, továbbá Klobucsárics N. és Kinderman Jenő játszottak igen szépen s nagy hatással. A jelen volt szép számu közönség általában minden egyes előadót zajos tapsokkal honorált. Az előadást tánc követte s a szünóra alatt dr. Poppné, Grezloné, Klobucsáricsné és Brummerné urhölgyek közreműködésével pompás vacsora várta a mulatókat. A jelen voltak névsora a következő: Asszonyok: Domba Lászlóné (Mokrin), Klobucsárics Károlyné, Grezló Gyuláné, Nagy Vilmosné (Szaján), Pitko Béláné (Szaján), Adányi Józsefné, Kirics Guboné, dr. Popper Sándorné, dr. Grünwald Adolfné (Boesár), Brummer Fülöpné, Gansl Jakabné, Stuhl Jánosné. Leányok: Grünwald Antonia (Boesár), Brummer testvérek (Szaján), Ney Hedvig (Nagy-Kikinda), Schwalb Sárika, Schwalb Katalin (Szeged), Grezló Ilonka, Spitzer Janka (Nagy-Kikinda), Stuhl Giza, Adányi Ida, Zamurovits Pozanka.

— **Felülfizetések.** A „Nagybecskereki Polgári Dalegylet” február 23-iki kedélyes estélyén a következő felülfizetések történtek: Réber Ferenc 4 kor., Walzer Jakab 2 kor. 20 fill., Roschiwal Vilmos 1 kor., Leth István 1 kor., Schneider Lajos 40 fill., Kadelburger Lipót 20 fill., Klopp József 20 fillér.

— **Az országos vásár.** A tegnap megkezdődött országos vásár ma élénk forgalommal tovább folyik. A főlhajtás a délelőtti folyamán oly nagy volt, hogy reggeli 9 óráig már több mint 2000 darab lovat, ezenkívül számos sertést és szarvasmarhát hajtottak fel. A marhavásárt még holnap is folytatják. A kirakóvásár, amely vasárnap kezdődik, szintén élénknek ígérkezik s a vidékről is számos iparos és kereskedő jön föl Beeskerekre.

— **Ösrégi leletek Szegeden.** A szegedi alsótanyai Átokházán, a Rívó erdei dűlőben újabban ismét sok régiségre akadtak. Az ásatásokat, amiket Tömörkény István megkezdett a mult hetekben, most Reizner János múzeum igazgató folytatta. A hely, a kutatásra igen alkalmasnak bizonyult. Az ásatások igen érdekes eredményekre vezettek. A többek között Reizner annak a buddhista jellegű jazykori fibulának is megtalálta a párját, amelynek első darabját már a mult héten egy sirban megjelte Tömörkény. Ritka

érdekességük azok a bronzkapcsok, amik ezuttal a régi sirokból előkerültek. Kettő közülük zománcos. A praenistorikus korban még rendkívül ritka az email és ezzel a két igen értékes fibulával már most halra ment a száma, a városi múzeumban, ezeknek a tárgyaknak. Ekkora mennyisége az őskori zománcmunkának, vidéki múzeumokban nincsen, legfeljebb ha a nemzeti múzeum bir hasonlókkal.

— **Hamis utlevelek.** Tegnapelőtt, mint a „Hazánk” írja, harmincfőből álló munkáscsapat érkezett Módos község vasuti állomására, kiket hozzátartozóik nagy sirással kísérték ki a vasúthoz. Az állomásfőnökek feltűnt az érzékeny bucsuzás, meg is kérdezte a munkásoktól, hogy hová utaznak, mire azok kijelentették, hogy Amerikába akarnak utazni. Minthogy a munkások legnagyobb része fiatal legényekből állott, az állomásfőnök nem adta ki nekik a vasuti jegyet, hanem beüzent a csendőrséghez. A hír vétele után a csendőrök kimentek az állomásra, hol a kivándorlók utleveleit kérték, de legnagyobb meglepetésökre valamennyinek volt utlevele. Volt azonban a munkások közt négy olyan legény is, akinek a jövő hónapban kell a sorozásra menni. Vallatára fogták tehát a négy legény, hogy mi módon jutottak az utlevelekhez. Ezek elmondták, hogy egy ügynök járt náluk s az szerezte meg nekik az utleveleket, amiért fejenkint öt forintot fizettek le előre. Az utleveleket öt nappal ezelőtt kapták postán az ügynöktől, aki Bécsből küldte azt nekik és ott is fog rájuk várakozni, hogy onnan tovább szállítsa őket. A csendőrök ekkor az egész munkáscsapatot bekísérték a községháza, hol kiderült, hogy az utlevelek hamisak. A munkások elmondták, hogy ezelőtti három héttel járt a községben és a környéken egy uri kinézésű ember, aki rábeszélte őket a kivándorlásra. Különösen a legényeket biztatta, hogy ezáltal megszabadulnak a katonai szolgálatól. Az ügynök elvállalta, hogy ő megszerzi mindnyájuk részére az utlevelet s csak azt kötötte ki, hogy az utlevél kiállításáért fejenkint előre 5 forintot fizessenek. Ők át is adták a pénzt s azt hitték, hogy az utlevelek valódiak, azért nem is titkolták utazásuk célját. A munkásoktól elvették az utleveleket. A csendőrség most széleskörű nyomozást indított a csaló kézrekerítése iránt. Valószínűnek látszik, hogy ez a csaló máshol is követett el hasonló csalásokat.

— **Aki minden áron katona akar lenni.** Olyan fehér holló is akad, aki nemcsak hogy nem bujdosik a három éves katonakoszt elöl, de még könyörgő levelet is ír, hogy protezsáljak be az angyalbörbe. Konez György nagyikindai legény az a ritka ember, aki Nagyikinda főjegyzőjéhez, mint katonaiügyi előadóhoz a következő irást küldötte:

Nagyságos Augustin Miklós főjegyző urnak Nagyikindán. Bocsanatot kérek nagyságos urtól hogy zavarom és háborgatom ezen „szépen kérő” soraimmal. Bocsanatot kérek ismét, hogy bátorkodtam olyasminek alávetni magamat, amire nem vagyok éppenséggel méltó. De muszájnom volt, mert kényszerített rá a „Haza szerelmi érzelmem.” Mennyire örül a szívem, mikor látom Budapestén a Ferenc József laktanyában azokat a deli magyar huszárokat, milyen büszkén ülnek paripáik hátán. Ellenben mennyire elszomorodok

rajongta, visszavonult, mert a mostani ezredesnek is volt felesége és leánya, kiknek hódolatukat be kellett mutatni. Közönyösen köszöntötték az utcán s aztán gyorsan tovahaladtak. Az ilyen bánásmód láttára az özvegy és leánya keserűen mosolyogtak. Eljártak a sétányra, hogy az őszi levegőt és napot, mely a sárga leveleket még inkább bearanyozza, élvezzék. Leültek fekete ruháikban és halgatták a katonazenét és ilyenkor úgy tetszett, mintha még most is oly boldogok volnának, mint előbb. Mintha most is hallanák hátuk mögött az őrnagy hangját:

— Jó napot hölgyeim, ma a 124-esek játszanak, de a mi zenénk jobb . . .

A hangok azonban csak a körülöttök játszó gyermekek csacsogásából verődtek ide. Az anya így kezelt, hogy könnyeit elrejtse, míg a leány lopva egy-egy régi táncosa felé nézett, aki nem akarta megismerni.

Most a huszonötödik évében járt és gyászba fogott szépsége még feltűnőbb volt, úgy, hogy olyan virághoz lehetett hasonlítani, amelyet a záporosó felrisszít és megtisztít. — A vidám hangulat oda volt és őszinte lett és szerény és mintha elmúlt örömei felett őszinte megbánást érezne.

Egy napon a sétányon és katonazene alatt tréfálva és nevetve járkáló tiszték között egy különösen feltűnt előtte, akit az ezredes estélyen az ablakfülkében félrevonulva látott igen gyakran.

— Anyáskám . . . nézd . . . a hadnagy — mondta halkán.

Ő is észrevette, mert elsápadt, megvált

barátjaitól s a leány felé ment. Az anya gyorsan összefogta az ujságot és szeretetreméltó mosollyal kínálta az üres széket a tisztnek.

— Hogyan ön az . . . Oh, milyen részgóta nem láttuk. Örvendünk hadnagy ur, hogy viszontlátjuk . . . de pardon, én hadnagnak hívom s most látom kabátja ujján a három sávot.

Ő elpirult, s elbeszélte, hogy hat hónapi csatározás után kapitány lett, mert sok üres helyet kellett betölteni . . . Aztán Tuyen Kazanban Domine parancsnokkal el volt zárva. Rettenetes ostrom volt őt hétig, a kínai hadak egyre újabb meg újabb csapatokat küldtek. A legnagyobb inség közepette, egy kirohanás alkalmával megsebesült . . . egyszerre aztán hallotta, hogy a francia trombiták szólaltak meg, segítség jött. Oh szerencés óra! Látta futni az ellenséget, a zászlók lobogását, aztán önkívületbe esett. Állapota oly aggasztó volt, hogy visszaküldték Franciaországba. Az átutazás alatt azonban meggyógyult s most a sorrendben az őrnagy rang következik számára.

Mind a két nő elhallgatott. Az anya belátta, hogy ifju társait tíz évvel elhagyta és a leány őt sápadt arcával csinosnak találta. Lehetett is egy ilyen vitéz katonát, aki a rangemlést vérrel vívta ki.

Ő is reá nézett. Hát ez az ezredes vidám és szeszélyes leánya? Más lélek már az övé, melyet a szomorú hangulat ezerszerre kedvesebbé tesz. Így látta ő a leányt, a mesze távolból: még mindig szépnek és százsorlta jobbnak.

Tekintetük találkozott s a leány az övében annyi tiszteletet látott, hogy nem nézhette. Amikor az este jött, a két nő felkelt és a tiszt elkísérte őket a lakásuk kapujáig.

A következő napon ismét a zenénél találkoztak. Leült a leány mellé s míg az anya az ujságot olvasta, ők beszélgettek. Az ősz egyre előbbre tört a szabad természet varában, hideg volt már ülni, hát elmentek sétálni a park elhagyottabb útjaira. A fiatalok, akik lassúad járással haladtak, mintha szerelmesek lennének.

Igy érkeztek decemberig s a barátság mind bensőbb lett. De közben a kapitány türelmetlen lett s egyszer a leány kezét magához szorította és fénylő szemével mintha azt akarta volna mondani: Szeretlek!

De hallgatott és ismét szomorú lón. Minél közelebb jött az új év, annál nyugtalanabb lett, kevesebbet gondolt a nőkre. Hát csalatkoztak volna? Mi történt?

December 31-én este hat órakor nem volt náluk. Az özvegy az esti lapot olvasta, melyben a katonai kinevezések voltak közölve. Hirtelen kipirult és felkiáltott:

— Kinevezték! Őrnagy lett.

Éppen e pillanatban gyors léptek hangzottak; az ajtó kinyíltott és a nehezen várt vendég lépett be. Ő mosolygott; az anyja eléje nyújtotta karjait:

— Ó kedves fiam! . . . Hát ez okozott önnek annyi aggodalmat.

Ő önértetesen a leány felé fordult s így szólt: — Kisasszony, most jövendő sorsomat a lába elé teszem. Szeretem. Akar-e nőm lenni.

A leány elhalványult, mert eszébe jutott az első kosár. És ahogy átgondolta, amit ez az ember tett a boldogsága kivívásáért, odanyújtotta neki a kezét, mellére hajtotta a fejét és sirt örömeiben.

Georges Ohnet.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 27-én.

Távirati tudósítás.

Budapest, február 27.

A képviselőház ma délelőtt ülést tartott, amelyen folytatta az ujonclétszám megállapításáról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

A vita során először Beniczky Árpád szólal fel a javaslat ellen. Utána Szemere Miklós technikai szempontból bírálja a javaslatot s azt mondja, hogy a hadsereg harc képességét céllovészettel kell fejleszteni. Általában, a hadsereget jobbá és olcsóbbá kell tenni. (Általános helyeslés.) A javaslatot egyébként elfogadják.

Végül Eitner Zsigmond Ugron-párti és Kovács Pál néppárti beszélnek a javaslat ellen.

A király Budapesten.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Bécsből jelentik, a király március 3-ikán, kedden reggel érkezik Budapestre, ahol körülbelül huszvétiig marad.

A honvédelmi miniszter betegsége.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter egészsége már annyira helyreállt, hogy a jövő héten részt vehet ismét a parlamenti tárgyalásokon.

Véres választási mozgalom.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A csikszentmártoni kerületben, ahol Györffy Gyula lemondása következtében legközelebb új választás lesz, véres kortesharc folyik a néppárt és az újból föllépett Györffy Gyula emberei között. Majd mindennap véres verekedés van a különböző pártiak között s a Ménaságon a minap valóságos harc folyt a két ellenfél hívei között és többen halálos sebeket kaptak. Lázárfalván tegnap hajnalban a Györffy-pártiak felgyújtották két néppártinak a házat. Nagy szerencse, hogy az egész falu nem lett a tűz martaléka. A forrongó választók közé most két század katonaságot rendeltek ki.

A sorozás elhalasztása Ausztriában.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik: Az osztrák hivatalos lap jelentése szerint Ausztriában az ujonccsállítás megengedtetik, a tényleges besorozás, vagyis az október elsejére való behívás azonban attól tétetik függővé, hogy Magyarországon is megtörténik-e az ujonccsállítás.

Nagy váltóhamisítás Temesvárott.

Temesvár, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Magyar Leó foglalkozás nélküli ügynök több iparost rávett, hogy katonatisztek költött nevével váltókat hamisítsanak. A váltókra azután az ügynök pénzt szerzett, aminek a felét átadta a hamisítóknak, felét pedig megtartotta magának. A bűnös manipulációra ma rájötték s a rendőrség Magyar Leót letartóztatta. Az eset nagy szenzációt kelt, mert a manipulációba több jónévű iparos van belekeverve.

Szerencsétlenség a pályaudvaron.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Eszékéről táviratozzák: Az itteni alsóvárosi pályaudvaron ma reggel a sertések feladásánál Vorberger Tivadar állatorvost egy teherkocsi úgy odanyomta egy másik kocsihoz, hogy néhány perc múlva meghalt. A vizsgálatot megindították.

Leégett puszta.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Aradról jelentik: A Borosjenő mellett fekvő Baráka-puszta teljesen a tűz pusztító elemének martaléka lett az éjjel, egy ház kivételével valamennyi épület porig égett s csaknem az

mikor körül nézem magamat, nincsen se ló alattam, sem csákó a fejemen, sem kard az oldalomon, ami halandóságomnak egyedüli vágya, hogy a Királyomat, s hazámat szolgálhassam. Ismételve még ezerszer kérek bocsánatot nagyságos urtól hogy egy pór paraszt fiu létemre bátorkodtam, nagyságos urat direct csak azon egyetlen egy tervemnek nagyságos ur kegyes segítségével biztos célt érendő, felkérni, hogy csak egyetlen egy lépést is tenne irányomban nagyságos ur, ami által meg nyerném azon kívánságomat hogy hü szolgálja legyen Királyomnak és hazámnak. Legmélyebb alázattal intézem soraimat nagyságos ur elé. En már egyszer voltam sorozaton a mult tavaszszal a 48-dik sorozó számmal birtam, de nem feleltem meg. Csak anyit mondott körül nézésem után (az ezred orvos ur) „es ist doch auf dere zeit untauglich“ közben szolt az ottani fiatal ezred orvos ur, „der vird schon gut auf's jahr“. Nagyon szépen kérem még egyszer nagyságos urat segítse rajtam csak azt az egyet hogy az „untauglich szót változtassák át hogy legyen „tauglich“. Ismételve kérek ezerszer bocsánatot nagyságos urtól hogy paraszt gyerek létemre bátor voltam egy nagyságos urat szivességre felkérni. Csakis azért bátorkodtam mert jó ösmérsége nagyságos ur az én főnökömmek. Legalázatosabb bocsánat kéressel leszek mindig készen álló s parancsát leg hübben teljesítő alázatos alattvalója s szolgálja Budapest 1903. II. 19. Konez György laboráncs, Nagys. Csermák Károly gyszész. urnál ezelőtt N.-Kikindán most Budapest VII; Külső kerepesi ut 40. „Pannonia“ gyógytár.

Kedélyes betörő. Kitérő fogást csinált a nagyikindai rendőrség a minap, amikor sikerült elcsipnie Szándity Misát, egy hirhedt tolvajt és betörőt, aki már összesen vagy öt esztendőtt töltött különféle börtönökben s aki a mult héten a város területén ugyancsak hadot viselt a polgárok vagyona ellen. Szándity — aki teljes beismerésben van — Tabakovics Iván pincéjéből 5 párnát, Bayer Alajos pincéjéből 26 darab házi szappant, Sevits Lukánál csirkét, krumplit s egyéb élelmiszert, Brümmer Hermannénál 6 tyukot lopott s számos más helyen apróbb-nagyobb tolvajlásokat vitt véghez. Szándity gonoszságát legjobban jellemzi az a kedélyesség, melylyel munkája közben viselkedett. Így a csirkéket rendszeren még a tolvajlás helyszínén vágta le. Tabakovicsnál két cigarettát szitt el és egy szardinás dobozt — nem tudván hogyan kell az ilyesmivel elbánni — megfúrt s nem boldogulván vele, félre dobta. Bayerék pincéjében fölszelt egy kenyereket, aztán sonkát vágott magának, több befőttet üveget nyitott ki s jóízűen megfalatozott, majd ráakadván a boros üvegekre, be is rugott. Mindezeket maga mondja el a kedélyes tolvaj, kinek most az ügyészség fogházában adtak szállást.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ Márciusi főtárgyalások. A nagybecskereki kir. törvényszék most állította össze a március hó első felében tartandó nyilvános büntető főtárgyalások jegyzékét, amely a következő: Március hó 3-án: Gabler Ádám és Krach István lopás büntette; Szekulity Boskó hatóság elleni erőszak büntette. Március hó 5-én: Bénécs Erzsébet és Fendler Mihály magánokirathamisítás vétsége. Március hó 9-én: Ifj. Simonovics Elek és Klein Béla becsületsértés és közcsend elleni kihágása; Tatity Panta és Mucsalov Nenad könnyű testi sértés vétsége; Glavas Luka idegen ingatlan vagyon szándékos megsértése; Dömény Etel becsületsértés vétsége; Bizeg Béla lopás vétsége; Perity Vityalos és Csányi Mihály idegen ingatlan vagyon szándékos meg rongálása; Magda Sándor és Szkulyán Pál becsületsértés vétsége; Gigkeit Dragomir becsületsértés vétsége. Március hó 10-én: Pankaricsán Miklós lopás büntette.

§ Siketnéma a törvényszék előtt. Érdekes tárgyalás folyt le tegnap délelőtt a nagybecskereki királyi törvényszék előtt. Az ügyészség ugyanis két siketnéma, névszerint Sztojkov Mladen melencei illetőségű 24 éves napszámos és Páva Persza ismeretlen illetőségű kóbor leány ellen lopás büntette címén vádat emelt s a nagybecskereki kir. törvényszék dr. Polgár Sándor elnöklésével tegnap tárgyalta a két siketnéma bűnyegét. Mivel azonban kihallgatásukhoz a siketnéma nyelvével értő emberre volt szükség, a törvényszék megidézte Schäffer Károlyt, a temesvári siketnéma-intézeti igazgatót, akinek külső jelek segítségével sikerült is a vádlottakat kikérdezni. A tárgyalás folyamán dr. Fialowski Béla törvényszéki orvos kijelentette, hogy a vádlottak nem képesek maguknak az egyes elvontabb fogalmakról tiszta képet alkotni s így azt sem tudhatták, hogy bűncselekményt követtek el akkor, midőn másnak a jószágát elulajdonítják. Dr. Lauka József ügyész ez alapon a vádat el is ejtette s a két siketnéma büntetlenül szabadult meg, mert a törvényszék ellenük a további eljárást beszüntette.

összes ló- és marhaállomány megsemmisült. A gazdasági eszközök, gépek, fölszerelések szintén elégték, valamint nagy mennyiségű gabona is. A kár meghaladja a 20.000 koronát. Baráka-puszta Soly mossy Lajos báró tulajdona s jelenleg Vertán Gyula bérlő. A tűz az éjjeli órákban az egyik istállóban keletkezett s egy pillanat alatt lángokban állott az egész tanya. Menteni semmit sem lehetett s az istállóban levő nagy része állatok mintegy 30 ló és közel száz szarvasmarha elpusztult.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1903. február 27.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilós	50 kilogr. ára		kilós	50 kilogr. ára	
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig
Tiszavidéki uj	76	7.90	8.—	80	8.15	8.30
Pestvidéki uj	74	7.80	7.90	80	8.10	8.25
Bánsági uj	75	7.70	7.80	80	0.—	0.—
Bácskai uj	76	7.80	8.—	80	0.—	0.—

		kilós	
	uj	elsőrendű	70—72
Rozs	uj	elsőrendű	6.50
		másodrendű	6.40
Árpa		takaromány	5.80
		égetni való	5.60
		sörfőzésre való	6.4—6.6
Zab			39—46
Tengeri ó	bánsági		5.45
	másnemt		0.—

Határidő-üzlet.

Budapest, február 27. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak részben emelkedtek. Déli záratkor a következő árakat jegyezték:

Buza áprilisra	7.65—7.66
Buza júliusra	7.62—7.63
Rozs áprilisra	6.69—6.70
Tengeri (májusra)	6.21—6.22
Tengeri (júliusra)	6.30—6.31
Zab (áprilisra)	6.10—6.11

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztettek a Nagybecskereken, 1903. évi február hó 27-én megtartott országos vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	7.50 korona
kétszeres		7.30
rozs		6.—
árpa		5.00
zab		6.10
kukorica(uj)		4.80
repce		10.—
széna I.		2.80
II.		2.50
szalma I.		1.50
II.		1.—
burgonya 50		4.—
marhahús I. 1 kilogr.		—96
II.		—88
borjú hús		1.20
disznó hús		1.04
juh hús		—80
zsir		1.80

Felelős szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős: SOMFAI JÁNOS.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1902. október hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:

Temesvár, Versecz, Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 34 p.
Panesováról: délután 5 óra 55 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
Budapest—Nagyikindáról: este 9 óra 58 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zsombolyáról, Verseczről, Alibunnáról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.

Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.

Panesováról: reggel 7 óra 23 p.

Zsombolyáról: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Zsombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 50 p.
Panesovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
Nagyikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Temesvár, Versecz, Antalfalva—Panesova és Alibunnára: reggel 3 óra 33 p.

Zsombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 3 óra 54 p.; délután 5 óra 10 p.

Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

1692. P. sz. 1903.

186-32

Hirdetmény.

A nagybecskereki kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a nagybecskereki tiszai ármentesítő társulatnak Szerb-Ellemér község határában töltéscélpítés céljára igénybe veendő területeknek kisajátítása iránti ügyében a kártalanítási eljárás megindítván, a helyszíni tárgyalás hatánapjával 1903. évi március hó 12-ik napjának délelőtti 9 órája Szerb-Ellemér község határában kitűzött.

A kitűzött tárgyalásra az érdekelt tulajdonosok és összes telekkönyvi érdekelt, valamint a távollevők és ismeretlen tartózkodásuk részére kirendelt gondnok dr. Pánits Mladen nagybecskereki ügyvéd oly hozzáadással idézettek meg hogy az érdekelt elmaradása a kártalanítás feletti érdemleges határozat hozatalát nem gátolja s az egyéni értesítésnek elmaradása vagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

Kelt Nagybecskereken, a kir. törvényszéknek, mint polgári bíróságnak 1903. évi február hó 18-ik napján tartott üléséből.

Dr. Duka László,
kir. törvényszéki elnök.

Hoczmann István,
kir. törvényszéki jegyző.

460. tkvi sz. 1903.

192-11

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak, Kiss István ugys mint kk. Kiss Sándor, Kiss Panna, Kiss Róza és Kiss Veron gyámja törökbecsei lakosok, illetve ezeknek jogutódai Teodorovity Milos, Kovács István és Kovács Istvánné szül. Bozsó Erzsébet Szekeres Józsefné szül. Kakuszi Anna törökbecsei lakosok végrehajtást szenvedők elleni 345 korona 64 fillér s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén levő Török-Becse község határában fekvő következő ingatlanok, ugymint:

1. a török-becsei 786. sz. tjkvben A. I. 4. sorsz. 2089. hrsz. alatt foglalt és jelenleg Theodorovity Milos néven álló 600 □-öl szántóból Kiss István, Sándor, Panna, Róza és Veron végrehajtást szenvedők mint volt korábbi tulajdonosokat megillető 1/2 rész jutalékára 233 korona kikiáltási árban;

2. a törökbecsei 1398 sz. tjkvben A. I. sorsz. 2314 hrsz. alatt foglalt 2 hold szántóból Kovács István és Kovács Istvánné, Bozsó Erzsébet mint a fennevezett végrehajtást szenvedők jogutódait megillető 1/2-ed rész jutaléka 547-korona kikiáltási árban;

3. a törökbecsei 2400 sz. tjkvben A. I. sorsz. 2910. 2911. hrsz. alatt foglalt 2 hold szántóból Szekeres Józsefné szül. Kakuszi Anna mint a fennevezett végrehajtást szenvedettek jogutódát illető 1/2 rész jutaléka 290 korona kikiáltási árban;

4. A török-becsei 2399. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. 2522. hrsz. alatt foglalt 1 hold szántóból, mely Kovács István és neje Kovács Istvánné néven áll, a fennevezett végrehajtást szenvedők, mint volt tulajdonosokat illető 1/2 rész jutalék 335 korona kikiáltási árban és pedig valamennyi fenn 1-4. szám alatti ingatlanok az ezekre C. 11. és illetve C. 4. sorsz. alatt Szekeres szül. Farkas Veron javára bekebelezett élethossziglani kitartási joggal terhelt. 1903. évi március hó 5-ik napján d. u. 3 órakor a kir. járásbíróság telekkönyvi helyiségében árverés alá fognak bocsátani és a kikiáltási áron alul is el fognak adni, megjegeztetvén, oly hozzáadással, hogy amennyiben a fenn 1-4. pont alatti ingatlanok a szolgálmi jog fentartásával oly vételárban adatnának el, mely a szolgálmi jog tkvi bejegyzését megelőző tehertételek fedezete szempontjából ezennel 1400 koronában megállapított összeget meg nem

üti, az egész árverés hatálytalanná válik és az összes ingatlanok a szolgálmi jog fentartása nélkül a kitűzött hatánapon nyomban újból el fognak árvereztetni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881 : LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. sz. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számított 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek fentiekben kívül a következők:

Vevő az árverés jogerőre emelkedése után a megvett ingatlan birtokába lép, ez időtől fogva annak haszna is őt illeti.

Vevőnek a vételi bizonylat csak az esetben fog kiadtni, ha az árverés napjától számított 8 nap alatt előterjesztés, illetve 15 nap alatt utóajánlat nem tétetik.

Vevő tartozik az épületeket a birtokba lépés után tüzkár ellen biztosítani és a biztosítási bárcaát a tkvi hatóságnál letéteményezni, mely bárcaát csak a vételár teljes lefizetése után kívánhat vissza.

A tulajdonjog vevő javára csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog bekebelezettni.

A mennyiben vevő az árverési feltételeknek a kitűzött időben eleget nem tette, az általa megvett ingatlan bármelyik érdekelt fél kérelmére vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabban el fog árvereztetni.

A mennyiben pedig az újabb árverés folytán az ingatlan olcsóbb áron adatnék el, a különbözetet a korábbi vevő tartozik megtéríteni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróság tkvi irattárában és Törökbecse község előljárási irattárában megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. járásbíróság, mint tkvi hatóságnál, 1903. évi január hó 28-án.

Szabó,
kir. alj-bíró.

2692/III. szám 903.

Magy. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Miskolcz.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak részéről a losonci, zólyomi és ruttkai osztálymérnökségek vonalszakaszán (kizárólag) salgó-tarján-ruttkai, losonc-poltári, ipoly-berzence-katalinutai, zólyom-brezói és garam-berzence-selmecbányai vonalokon levő állomások, őrházak, fűtőházak, osztálymérnökségek, szertárak, továbbá a losonci forgalmi főnökség, valamint a zólyomi műhely hivatalos helyiségeiben elhelyezett órák jó karban tartása, szabályozása és javítása iránt ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A pályázási állásra jelentkezni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett és bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat 1903. év március 10-én déli 12 óráig a magyar kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége titkárságához címezve eljuttassák.

„Ajánlat pályázási állás elnyerésére” lepecsételt borítékban, térti vévény mellett nyújtassák be.

Az ajánlattevő köteles a miskolci üzletvezetőség gyűjtőpénztárána 1903. évi március 9-én déli 12 óráig bánatpénzképen 100 koronát készpénzben letétbe helyezni, vagy posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

A pályázási állásra vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőség (II. em. 35. sz. gazdasági hivatalnál) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők s ez okból az ajánlattevőkről fel-

tételezni fog, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A felsorolt vonalakra nézve egyébként a szerződés 1903. év május hó 1-től kezdődőleg három évre fog megkötettni.

A m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül — tekintet nélkül az ajánlott átalányösszegre — szabadon választhasson.

Miskolc, 1903. február hó 6-án.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)

Alibunár községtől.

608/903.

188-22

HIRDET M É N Y.

Alulírott község előljárási útján ezenel közhírré tétetik, miszerint Alibunár község tulajdonát képező vadászat jog 1903. évi január hó 1-től kezdődő 6 évre, miután az első árverés jóvábagyást nem nyert, folyó évi március hó 10-én délelőtt 9 órakor Alibunár község határában megtekinthető nyilvános árverésen berbe adatni fog.

Az árverési feltételek a községi jegyzői hivatalban betekintethetők.

Alibunár, 1903. évi február hó 20-án.

Az előljárási útján.

26.759/C. I. 1903. sz.

Magy. kir. államvasutak.

H i r d e t m é n y.

A magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutakon érvényes áru-díjszabás I. rész. B) szakaszához III. pótlék kiadása.

A magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutakon 1902. évi január hó 1-je óta érvényes áru-díjszabás I. rész. B) szakaszához 1903. évi április hó 1-én a III. pótlék lép életbe, mely az általános díjszabási határozmányok, a hullák és élő állatok szállítására fennálló határozmányok, a bizonyos tárgyakra vonatkozó különleges határozmányok az áruosztályozás és a mellékletékek díjszabásának módosítását, illetőleg kiegészítését tartalmazza.

E pótlék példányai a részes vasutagazgatóságoknál, továbbá az állomások közvetítése útján darabonként 20 fillérért megszerezhetők.

Budapest, 1903. évi február hó 15-én.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága,
egyszersmind a részes vasutak nevében is.

(Utányomás nem díjazatik.)

3540/III. sz. 1903.

Magy. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Miskolcz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak Legénye-Mihályi állomásán a vendéglői üzletre 1903. évi július hó 1-től számított 5 (öt) évi időtartamra ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A vendéglőt berbevenni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett, valamint kellő bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat f. év március hó 6-án déli 12 óráig a magyar államvasutak miskolci üzletvezetőségének titkári hivatalához címezve eljuttassák. Ajánlat a legénye-mihályi pályavendéglő bérletére 3540/1903. számhoz lepecsételt borítékban tértivevény mellett nyújtassák be. Az ajánlaton a névalírás két tanuval előttemzendő s az ajánlati összeg betűvel is kiírandó.

Az ajánlattevő köteles a miskolci üzletvezetőség gyűjtőpénztárána 1903. évi március hó 5-én déli 12 óráig bánatpénzképen 300, azaz háromszáz koronát készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban letétbe helyezni, vagy oda posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog. Takarékpénztári betétkönyvek nem fogadtnak el.

Az ajánlattevőket ezuttal is figyelmeztetjük, hogy az étel és ital árjegyzéket a változott viszonyokhoz mérten újból fogjuk megállapítani.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (II. emelet 35. ajtószám) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miert is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A magyar államvasutak miskolci üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül az ajánlati bérösszegre, szabadon választhasson.

Miskolcz, 1903. február hó 16-án.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)